

VYJMENOVANÁ SLOVA PO B

MICHAELA DUFKOVÁ 7. A

BYL JEDNOU JEDEN PŘÍBYTEK,
V NĚM MOC HEZKÝ NÁBYTEK.
V TOM PŘÍBYTKU BYDLEL OBYVATEL,
KTERÝ BYL TAKÉ CESTOVATEL.

PROCESTOVAL SPOUSTU MĚST,
NAPŘÍKLAD PŘIBYSLAV,
DÍVAL SE, JAK U ŘEKY ŠUMÍ STARÝ SPLAV.
PŘI SVÉM CESTOVÁNÍ VIDĚL HODNĚ BYLIN,
ZKOUŠEL JE HLEDAT I V ODRAZU VODNÍCH HLADIN.

BYL TO CESTOVATEL VELMI BYSTRÝ,
NEBYL OBYČEJNÝ,
BYL SI V KAŽDÉM KROKU ZCELA JISTÝ.

JEDNOU POTKAL TAK MOC DOBYTKA,
ŽE BYLA SLYŠET JEN DUPAJÍCÍ KOPÝTKA.
VEDLE NĚJ SE PÁSL KRÁSNÝ BÝK,
KTERÝ BYL PRYČ ZA MALÝ MŽIK.

VEDLE VE VÝBĚHU BYLA MALÁ KOBYLA,
POTVORA SPLAŠENÁ, STRAŠNĚ HO DOBILA.
A TAK SI ŘEKL, ŽE JE OD KOBYLY TAK MOC ZBIT,
A TAK SE VRÁTÍ NA SVŮJ STARÝ BYT.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO S

Sára Kubátová 7. A

SYCHRAVÉHO RÁNA
PŘILETĚLA VRÁNA.
NA KRMÍTKO SEDLA,

KUS SYTÉHO SÝRU SNĚDLA.

O SÝRU SE PROSLÝCHÁ,
ŽE PRÝ RYCHLE OSYCHÁ.

SYN JÍ SYPAL ZRNÍ,
NENÍ JENOM PRO NI.
SÝKORA TU TAKÉ BÝVÁ
DNES SE ALE JENOM DÍVÁ.

Z POZADÍ JE SLYŠET HAD,
SYČÍ, ŽE MÁ HLAD.
SYROVÉHO SYSLA ZHLTL,
SOTVA PŘITOM OKEM MRKL.
NEJLÉPE JE NA TOM SÝČEK,
KOUKÁ ZPOD PŘIVŘENÝCH VÍČEK.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO M

Matěj Krmela 7. A

ČESAL JSEM SI SVOJE CHMÝŘÍ
A VŠIML SI, ŽE NA MĚ MÍŘÍ
HLEMÝŽĎ SE SVÝM KULOMETEM.
MÝLIL JSEM SE PŘED CELÝM SVĚTEM, K
KDYŽ MYSLEL JSEM, ŽE MYŠ JE HMYZ.
NACHOMÝTNOUT, TADY NECHTĚL BYS!

VČERA JSEM SE NECHTĚL MÝT,
ROZDMÝCHAL JSEM TÍM KONFLIKT.
Z LITOMÝŠLE PÍŠE TÁTA:
„MY SE DOMA MYJEME,
AŽ HNED CHVÁTÁ!“
TAK JSEM SKOČIL POD HADICI
A SMÝKL SEBOU NA DLAŽDICI.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO M

Daniel Haut 7. A

HLEMÝŽD SE SMÝKÁ PO MÝTINĚ,
MYŠ HO POZORUJE LÍNĚ.
CO MYSLÍŠ, MYŠKO, NA MŮJ STYL?
JESTLIPAK BY SE TI ZALÍBIL?

LITOMYŠL UŽ JE BLÍZKO,
KONÁ SE TAM HMYZÍ DISCO.
ROZDMÝCHÁM SUPER ZÁBAVU,
STAVĚT SE BUDU NA HLAVU.
ZAMYKAT BUDOU AŽ RÁNO,
JISTĚ BUDE VYPRODÁNO.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO S

Tomáš Krbaňa 7. A

MÁMA VOLÁ: „SYNU, KDE JSI BYL?“
A PODÁVÁ MI TVRDÝ SÝR.
„V KLIDU, MAMI, JEDL JSEM,“
ZASYČÍM JEN POD NOSEM.

„MASO JE STEJNĚ SYROVÝ,“
SÝČEK HOUKÁ ZE KŘOVÍ.
DO KRMÍTKA SÝKORKÁM
SLUNEČNICI NASYPÁM.

SYCHRAVO VENKU ZASE JE,
NAŠTĚSTÍ JEŠTĚ NELEJE.
ZAPRŠET BY MĚLO ALE,
ZÁHON USYCHÁM NÁM STÁLE.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO V

Ema Suchá 7. A

Vysoký pán

BYL JEDNOU VYSOKÝ PÁN
A MILOVAL OCEÁN.
RÁD VŠEM VYKAL,
MNOHDY NIC HEZKÉHO NEŘÍKAL.
„VY JSTE ALE VYŽLE“,
ŘÍKAL VŠEM ZTUHLE.

MĚL TAKY VYDRU A VÝRA,
KTERÝ NA NĚJ POŘÁD ZÍRÁ.
VÝSKAL, TAKY ŽVÝKAL,
PAK HEZKY UTÍKAL.

MĚL MALÝ DOMEČEK,
BYL HEZKÝ STAŘEČEK.
V DOMEČKU MĚL HROZNOU VÝHEŇ,
ŽE BY TAM UMŘELA I OLIHEŇ.

OBČAS DĚLAL VELKÝ POVYK,
PĚSTOVAL V ZAHRÁDCE ŠŤOVÍK.
NĚKDY SLYŠEL NĚCO VÝT,
A PAK ZAS MĚL DLOUHO KLID.

VYJMENOVANÁ SLOVA PO B

Kryštof Kočí 7. A

Bacha, už jde kobyła

Jmenuji se Přibyslav,
Příjmení mám Bylyna,

Hrnul jsem se do oslav
A bavila mě čeština.

Vždycky jsem byl bystrý,
A když jsem se zamyslel,
Přechytračil jsem i mistry,
Kdo by si to pomyslel.

Byl tu malý příbytek,
V kterém jsem bydlil,
Venku stál dobytek
I býček tam sídlil.

Býk byl bytu obyvatel,
Měl v něm i svůj nábytek,
To jsem tu žil za pakatel,
Byl jsem spíš na přebytek.

Měli jsme svůj obyčej,
Občas přišla kobyla,
Prý ať nastavíme obličej,
A všechny nás dobila.